

ਏਐਸ ਆਈ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ

ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ ਜੇ.

ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1969 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 71

13 ਫਰਵਰੀ 1970 ਈ.

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (1898 ਦਾ V)— ਧਾਰਾ 107, 112 ਅਤੇ 117— ਧਾਰਾ 107 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ— ਧਾਰਾ 112 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਢਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ— ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ—ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ— ਧਾਰਾ 3(2) .

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 107 ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 107 ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਬੰਧਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਢੁੱਕਵਾਂ ਆਧਾਰ' ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 112 ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (5 ਅਤੇ 7)

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੇਸ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਰੋਪੜ ਦੁਆਰਾ, ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਨ ਕਸ਼ਯਪ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਰੋਪੜ, ਮਿਤੀ 21 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 29 ਮਾਰਚ, 1969 ਦੇ ਨਾਲ। ਧਾਰਾ 107 ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ।

ਮਿਸ ਐਸਕੋ ਟੈਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ (ਪੰਜਾਬ) ਲਈ ਐਚ.ਐਸ. ਤੂਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਜੇ.ਐਸ. ਰੇਖੀ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਵਿੱਲੋ, ਜੇ.—ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਰੂਪੜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 27 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਰੂਪੜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ।

(2) ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ

ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਰੂਪੜ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਚਲਾਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਹਾਣੀ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(3) ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਰੂਪੜ, ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਸ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰੇ ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

(4) ਮੈਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਤੂਰ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਸ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਟੈਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਤੂਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਸੱਲੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਦਿਆਲੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ 'ਚ ਉਸ ਨੇ ਅਸਗਰ ਖਾਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। v. ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਚੱਠਾ ਇਤਮਾਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ, (2), ਅਤੇ ਸ਼ੋਕਰਨ ਬਨਾਮ ਦੁੱਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, (3)।

(5) ਅਸਗਰ ਖਾਨ ਦੇ ਕੇਸ (1) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ:-

“ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਧਾਰਾ 107 ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 107 ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਬੰਧਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇ

- (1) AIB, 1964 AIL 391.
- (2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 ਟਰਾ. ਕੇਚ. 24.
- (3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1958 ਰਾਜ. 180.

ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ (ਵਿਲੋ, ਜੇ.)

ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੇਖਦਾ ਹੈ; ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 112 ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਛੱਡਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 107, 112 ਅਤੇ 117 ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ

ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਛੱਡਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ; ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੋਰ ਦੋ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤੇਜ਼ਾਰਾਮ ਬਨਾਮ ਭੈਰੋਂ, (4) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਹੀ ਹੈ। ਸੰਮਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 244 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੰਮਨ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਜੈਪੁਰ ਬੈਂਚ ਦਾ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ।

(6) ਜਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2), ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਗਭਗ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਸੰਮਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਮਲੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ. ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 244 ਸੰਮਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਿਸ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਟੈਕ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 26 ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1925 ਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸਗਰ ਖਾਨ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਨੇ ਧਾਰਾ 117 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਜੋ ਕਿ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

".....ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਸਚਾਈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਲਈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪੇ।"

(4) ਏਆਈਆਰ 1955 NUC (ਰਾਜ.) 5030.

ਇਸ ਭਾਗ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:-

"ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ: ਅਤੇ ਸੰਮਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ।"

(7) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਰਾਏ ਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਖਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਲਏ ਗਏ - ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਅਸਗਰ ਖਾਨ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਤੂਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੇਸ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੇਜ਼ਾਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (4) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 117(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮੈਨ - ਡੇਟਰੀ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਨ। ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸੰਬੰਧੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰ ਹਨ- (ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ.

(8) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੀ. ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਰੂਪੜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਐਮ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

, ਜੋ.

ਰਾਜ ਪਾਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਕਮੇਟੀ, ਮੰਡੀ ਡੱਬਵਾਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1317

ਫਰਵਰੀ 18, 1970।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III) ਸੈਕਸ਼ਨ 39-ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 40 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ - ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ - ਕੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ